

هزار توى پن

گىيرمو دل تورو |
Guillermo del Toro |

مترجم
ساسان م. ک. عاصى

ويراستار و سرپرست مجموعه
شيوا مقانلو

تاریکی.

صدایی زنانه لالایی زیبایی را زمزمه می‌کند.

متن روی تصویر:

.۱۹۴۴ اسپانیا،

جنگ داخلی پایان یافته است.

مردمانی مسلح، پنهان در کوهستان، با رژیم فاشیستی نوپا می‌جنگند.
پایگاه‌های نظامی برای امحای نیروی مقاومت برپا شده‌اند. سپس
صدای سرد و گوش‌آزار کودکی که برای نفس کشیدن تلا می‌کند.

محبو به:

خارجی. هزارتو - شب

در پیش‌زمینه، افليا^۱ - دختری یازده ساله، با پوستی به سپیدی برف و
لب‌های یاقوتی و گیسوان آبنوسی - پهن زمین شده است. نوار پهنهی
از خون از بینی اش جاری است. اما ناگهان خون به سمت سوراخ‌های
بینی اش عقب بر می‌گردد، قطره به قطره بر می‌جهد و ناپدید می‌شود.
مردمک‌های افليا گشاد می‌شوند.

راوی

زمانی دور در قلمرو زیرزمین...

دوربین به سوی مردمک تیره‌ی افیلا جلو می‌رود.

صفحه‌ی سیاه

راوی

آن‌جا که هیچ دروغ و دردی نبود، شاهزاده خانمی زندگی می‌کرد که رویای جهان انسان‌ها را می‌دید.

صدای خفه‌ی باد.

راوی

رویای آسمان آبی را می‌دید، نسیم ملایم و آفتاب...

تصویر قلعه‌ای تیره شکل می‌گیرد. یک برج این‌جا، مناره‌ای آن‌جا و پنجره‌هایی روشن، سرانجام، دیوار کپک‌زده و نمور چاه آبی در کانون تصویر واضح می‌شود.

راوی

یک روز، شاهزاده خانم مراقبانش را غال گذاشت و فرار کرد.

تصویر سایه‌نما زنی از برابر دوربین می‌گذرد.

راوی

به محض این‌که به جهان بیرون پا گذاشت، روشنی او را کور و حافظه‌اش را پاک کرد.

یک پلکان مارپیچی به سمت بالا می‌رود؛ به سوی روشنایی روز، جایی که تصویر...

راوی

شاهزاده فراموش کرد چه کسی بوده و از کجا آمده. تنش رنجور سرما و بیماری و دردش و سرانجام مُرد.

محظوظ به سپیدی